

برنامه‌ریزی استراتژیک، جهت ارتقاء کیفیت زندگی شهری در محلات مسکونی کلانشهرها، با استفاده از مدل تحلیل شبکه‌ای ANP. نمونه موردی: کلانشهر تبریز*

مجید عطاری گرگری^{۱*}، ناصر براتی^۲

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه شهرسازی، قزوین، ایران**
۲- دکتری شهرسازی، استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) قزوین. naser_barati2012@yahoo.com

چکیده

استراتژی توسعه شهری فرآیند تهیه چشم انداز توسعه بلندمدت یک شهر است که بر اساس آن برنامه‌های اجرایی در مقیاس کوتاه مدت و بلند مدت تهیه می‌شوند. دست یافتن به چشم اندازهای واقعی که مورد توافق عمومی قرار گرفته باشند در این شیوه از برنامه‌ریزی شهری اولویت و ارجحیت یافته است، زیرا تجربه نشان داده است که موفق‌ترین اهداف و سیاست‌ها، در مرحله اجرا، آنهایی هستند که از طرف مردم، مدیریت شهری و دولت مرکزی در مورد آنها توافق و تفاهم وجود دارد. در واقع در اینجا سعی می‌شود، برای دستیابی به اهداف کلان توسعه شهری، همه جناح‌ها و گروه‌های ذی‌نفع، ذی‌نفوذ، ذی‌مدخل، ذی‌ربط و ذی‌صلاح به نوعی گرد هم آمده و برای آینده شهر تصمیم بگیرند، تصمیمی که در ادامه تبدیل به برنامه‌ها، طرح‌های اجرایی می‌شوند. برنامه‌ریزی استراتژیک جهت ارتقاء کیفیت زندگی شهری در محلات مسکونی کلانشهر تبریز بر پایه همین مبانی تئوریک و بر اساس مشارکت دادن مردم در تهیه و تدوین راهبردها و برنامه‌های اجرایی جهت رسیدن به چشم انداز توسعه‌ای کلانشهر تبریز که بر اساس برنامه‌های توسعه‌ای بالادست و با نظرخواهی محدود نمونه‌ای پایه‌گذاری شده، تهیه گردیده است. اکنون با تهیه اینگونه برنامه‌ها و مشارکت گسترده مردم در تعریف راهبردها و برنامه‌های آن، انتظار می‌رود روز به روز پیوند بین مردم و مسئولین شهری نزدیکتر و محکمتر شود و در اثر آن بتوان شاهد افزایش سطح رضایتمندی شهروندان و در نتیجه یک رشد و توسعه پایدار و همه‌جانبه در سطح شهر بود.

واژه‌های کلیدی: کلانشهر تبریز، کیفیت زندگی، راهبرد، فرآیند تحلیل شبکه‌ای، رتبه‌بندی، محله.